

fælles mål, som vi vel egentlig alle sammen står for.

Vi synes bare, at IPIP gav så mange gode erfaringer, at nogle af dem burde have haft mulighed for at blive videreudviklet i en sådan særlig projektform.

Til hr. Leif Mikkelsen: Jamen i ethvert samfund, i enhver finanslov stilles der jo betingelser med hensyn til, hvordan vi anvender vores penge i samfundet. Vi deler ikke bare check ud til højre og venstre, der er også engang imellem nogle ideer med de ting, vi gør.

Så jeg vil sige, at vi er tilhængere af dialogen, vi er tilhængere af frivilligheden, men engang imellem er man altså også nødsaget til at stille nogle forudsætninger op, når man bliver tildelt store bevillinger.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

**Louise Frevert (DF):**

Så vil jeg da blot spørge hr. Peder Sass, om det kan have sin rigtighed, at Socialdemokraterne så vil give afkald på at gøre krav på de her 20 mio. kr. på den måde, som de har sagt i dag, til gengæld for at de politiske partiers ordførere sammen med kulturministeren og idrætsorganisationerne prøver at gå i en positiv dialog rent politisk og så den vej rundt finder pengene. Har det sin rigtighed? Har jeg forstået det rigtigt?

(Kort bemærkning).

**Leif Mikkelsen (V):**

Ja, hr. Peder Sass snakker jo lystigt udenom og begynder at henvise til finansloven. Mit spørgsmål er meget klokkerent: Med hensyn til tipslovgivningen, hvor vi har en særlig lov på det her område, som har signaleret tillid til det frivillige foreningsarbejde, tillid fra et Folketing, fra en regering til hver en tid om, at foreningslivets eget demokrati forvalter disse penge uden betingelser, der er Socialdemokratiets svar, at det ønsker man altså at sætte betingelserne for i fremtiden, hvis Socialdemokratiet havde magt til det.

Sådan må jeg forstå hr. Peder Sass. Vil hr. Peder Sass bekræfte det her på Folketingets talerstol?

(Kort bemærkning).

**Peder Sass (S):**

Jamen – sagt til fru Louise Frevert – hvis det er muligt, vi over sommeren kan få en dialog, hvor vi kan finde frem til de samme ressourcer, som

dem, vi har peget på i forslaget, så er metoden samarbejdets form med hensyn til at nå de samme resultater. Det er vi selvfølgelig åbne over for, det kan ikke være anderledes. Så det er en tilkendegivelse af, at hvis der er alternative muligheder for at finde de samme midler til nogle af de samme mål – vi kan selvfølgelig diskutere, om der skal være lidt nuancer i de mål, vi stiller op – så er det et udtryk for en positivitet til, at vi gerne vil ind i en dialog på det her område.

Jeg har så sent som her i dag haft en lille samtale med ministeren om, at vi måske prøver på at tage fat i den diskussionsform. Så det var det ene.

Til hr. Leif Mikkelsen: Det er jo ikke en ukendt sag, at man også fra regeringens side og med den nuværende kulturminister i stigende omfang benytter resultatkontrakter. Disse resultatkontrakter er jo ud fra det ønske, at de institutioner og organisationer, som modtager offentlige penge, opstiller nogle mål, som man gerne vil nå frem til med disse resultatkontrakter.

Jeg er ikke spor i tvivl om – efter hvad jeg har kunnet se, at hr. Leif Mikkelsen selv signalerer i DGI's blad – at man, når man får offentlige midler, også er forpligtet til at løse nogle af de fælles opgaver, som et samfund stiller op omkring folkesundhed osv. Så hr. Leif Mikkelsen har jo selv i sin måde at beskrive tingene på i idrætsorganisationernes eget blad tilkendegivet nødvendigheden af dialogen, men også, at der er en forpligtelse for organisationer til at tage bestik af den politiske diskussion og den målsætning, vi har i Folketinget for at forøge folkesundheden.

(Kort bemærkning).

**Leif Mikkelsen (V):**

Det er åbenbart særdeles vanskeligt at få et klart svar, og det er det sikkert, fordi spørgsmålet er ret ubehageligt for Socialdemokratiet, når nu man har bevæget sig ud på den her boldgade. Derfor er der åbenbart grund til at gentage spørgsmålet om, om Socialdemokratiet har tillid til idrættens eget demokrati, og om vi dermed herfra kan få en garanti for, at man har den tillid, der svarer til de pæne ord, der siges. Eller er signalet herfra, at hvis Socialdemokratiet får mulighed for det, så vil man stille betingelser? Alt andet er snak om kontrakter og andet.

Spørgsmålet er alene klokkerent: Har Socialdemokratiet tillid til foreningslivets eget demokrati, eller ønsker man at sætte betingelser med tipspengene i fremtiden?